

(341) “खर्द दन्दशूके” (I-भ्वादि:-60. सक. सेट्. पर.)

दन्दशूके=दन्दशूककर्तृकक्रियायामित्यर्थः ।

खर्दक:-र्दिका, खर्दक:-र्दिका, चिखर्दिषक:-षिका, चाखर्दक:-र्दिका ;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि व्यथनार्थककर्जतिवत् (169) ज्ञेयानि । ^Aखर्दः ।

(342) “खर्व गतौ” (I-भ्वादि:-421. सक. सेट्. पर.)

खर्वक:-र्विका, खर्वक:-र्विका, चिखर्विषक:-षिका, चाखर्वक:-र्विका ;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककर्जतिवत् (173) ज्ञेयानि ।

(343) “खर्व दपे” (I-भ्वादि:-582. अक. सेट्. पर.)

खर्वक:-र्विका, खर्वक:-र्विका, चिखर्विषक:-षिका, चाखर्वक:-र्विका ;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककर्जतिवत् (173-A) ज्ञेयानि ।
^Bखर्वितः ।

(344) “खल सञ्चये च” (I-भ्वादि:-545. सक. सेट्. पर.)

चकारात् चलने च—इति क्षीरस्वामी ।

खालक:-लिका, खालक:-लिका, चिखलिषक:-षिका, चाखलक:-लिका ;
खलिता-त्री, खालयिता-त्री, चिखलिषिता-त्री, चाखलिता-त्री ;
खलन्-न्ती, खालयन्-न्ती, चिखलिषन्-न्ती ; —
खलिष्यन्-न्ती-ती, खालयिष्यन्-न्ती-ती, चिखलिषिष्यन्-न्ती-ती ; —
— खालयमानः, खालयिष्यमाणः, चाखल्यमानः, चाखलिष्यमाणः ;
मुखल-मुखलौ-मुखलः ; — — —
खलितम्-तः, खालितः, चिखलिषितः, चाखलितः-तवान् ;
¹खलः^C, खालः, चिखलिषुः, चाखलः ;
खलितव्यम्, खालयितव्यम्, चिखलिषितव्यम्, चाखलितव्यम् ;

1. खलति = सञ्चिनोति पापादिकमिति खलः = मूर्खः । पचायच् ।

A. ‘अतर्दकास्त्वय विकर्दमाशयाः प्रखर्दवृत्तैरसमन्तितान्तिकाः ।

श्रुतान्दुकैः चित्तगजेन्द्रोधिस्तुष्यन्तु सतो गुणविन्दुल्लुपाः ॥’ धा. का. 1-9.

B. ‘अफर्विताकाङ्क्षितमर्वकं सतां मांसादिसञ्चर्वकदुष्टमर्वकम् ।

कर्वद्वभूकेलिरसेन खर्वितं गवर्विकं शर्वपरेण सर्वताम् ॥’ धा. का. 1-74.

C. ‘सुमार्गशेलात् स्खलतां खलात्मनां गलच्छिदार्थं सलितं महीतलम् ।

दलत्तनुप्रश्चलितान् परान् प्रति प्रश्चलितान् खोडमुदर्शनायुधम् ॥’ धा. का. 1-70.